

LÀM MỘT ĐIỀU CÓ GIÁ TRỊ NGÀY TỐI HÔM NAY

Một hôm, sau khi ra khỏi sở làm và trên đường lái xe về nhà, tôi vẫn thường nghe tin tức trên đài phát thanh, bỗng nhiên, qua một giọng nói đơn sơ chân thật, người xướng ngôn viên nêu lên một câu hỏi làm tỉnh cơn mệt mỏi của tôi: “Tôi mong các anh làm một điều gì có giá trị cho ngày hôm nay; nếu không, một ngày bị lãng phí”

Liên Gia Thánh Tâm

Câu nói đó làm tôi suy nghĩ giây lát. May mắn thay, tôi cảm thấy cũng không đến nỗi nào tệ cho lắm vì tôi đã đóng góp và giải quyết được vài vấn đề khá quan trọng cho công ty ngày hôm nay. Nhưng trong 10 phút nữa đây, tôi sẽ về đến nhà mà người vợ hiền và sáu cặp mắt nhỏ cũng sẽ cần đến sự quan tâm của tôi.

Chỉ có một hôm thôi mà, tôi thầm nghĩ, và lại, tôi cũng quá mệt mỏi rồi. Tôi đi làm kiếm tiền, chẳng phải là đã làm đủ trách nhiệm rồi hay sao? Sau đó, tôi ngẫm nghĩ rằng một đêm lại qua một đêm, 365 đêm là một năm. Những ngày đêm trôi qua thật quá nhanh. Chỉ năm phút nữa thôi, tôi sẽ về đến nhà.

Tôi biết chắc có những người đàn ông khác giống như tôi bây giờ, cũng rất mệt. Tôi cũng đoán chắc là tôi thuộc vào tầm cỡ khá hơn trung bình đối với con cái của tôi. Tôi tự xác định cho mình như thế.

Một buổi sinh hoạt Liên Gia Thánh Tâm

Nhưng một câu hỏi chợt thoáng qua trí óc tôi làm tôi lưỡng lự: “Không biết Chúa bảo tôi chỉ làm người chồng và người cha hơn trung bình? Hay là phải vâng lời và làm khá hơn thế nữa?”

Nhưng chỉ có mỗi một đêm mà? Tôi có làm được gì to lớn đâu? Phải chăng tôi sẽ ngồi xem truyền hình nguyên đêm? Hoặc là tôi có thể đầu tư vào việc gieo hạt giống xây dựng tích cực hoặc là để lại một sở hữu gia truyền nào?

Tôi muốn được một đêm cho chính bản thân tôi, làm điều riêng tư cho tôi. Nhưng nếu vợ tôi cũng có cùng một suy nghĩ như tôi thì ai sẽ cầm cương bây giờ trong gia đình này?

Một phút nữa là tôi về tới nhà.

Chỉ một đêm, Chúa ơi, chỉ một đêm thôi mà, nhưng

con mệt rồi. Nhưng hình như cũng cùng một vị thiên

thần mà xưa đã vật ngã ông Gia-cóp xuống đất cũng còn kèn cựa với tôi trong khi tôi lái vào nhà xe. Okay, Chúa ơi, con biết rồi.

Trong khi mấy đứa con reo mừng “Daddy, Daddy”, tôi vui mừng là hôm ấy tôi đã quyết định làm một điều đúng.

Trong buổi ăn tối hôm ấy, thay vì chỉ tập trung vào việc ăn, chúng tôi thay phiên nhau trả lời câu hỏi: “Điều gì gia đình mình làm chung với nhau mà mình thích nhất trong năm vừa qua?”.

Sau khi ăn tối xong, tôi cho mấy con tôi chọn một trong ba điều: chơi trò Monopoly chung, đọc một cuốn sách chung hoặc là vật lộn chung trong phòng khách. Các bạn nghĩ bọn nhỏ sẽ chọn điều gì?

Ba chú bé đồ vật sumo kẹp chân tôi và lôi tôi ra phòng khách. Tôi bị chúng đè lên và cười đùa rộn rã. Rồi sau đó, tôi xoay qua cù lét má chúng nó. Mấy cậu bé được thể bay lên trên không và cười giỡn trong một tiếng đồng hồ.

Chúng sẽ còn nhớ cuộc vui giỡn này không? Có thể, nhưng tôi không chắc.

Tôi có phí thời giờ buổi tối đó không? Không. Với sức mạnh của Chúa ban cho, tôi cố gắng hết mình để di lưu một hình ảnh của gia đình có giá trị, đó là di sản tình thương có thể trở thành bất diệt.

Có hai điều tôi được ghi nhớ: Một là, tôi nhớ lời của thánh Phaolô trong Êphêxô 5: 15, 16: “Anh em hãy cẩn thận xem xét cách ăn nết ở của mình, đừng sống như kẻ khờ dại, nhưng hãy sống như người khôn ngoan.”

Hai là, những giây phút mà Ba tôi tâm sự và chia sẻ kinh nghiệm đời với tôi không làm sao tôi quên được.

Nếu các anh mắc phải sắp xếp ưu tiên những công việc làm của các anh cũng như tôi, các anh cũng nên cố gắng nhớ những câu nhắc nhở của Phaolô trong thư gởi tín hữu Êphêxô: Kẻ “khờ dại” mà Phaolô nhắc tới điều

mà mình không có ý muốn trở thành, nhưng nó lại xảy ra – cho nên ngày nào nên trợn vện cho ngày đó.

Tôi hy vọng là bạn làm một điều gì có giá trị ngày hôm nay? Và tôi cũng hy vọng là bạn cũng sẽ làm tối hôm nay.

Cầu xin Chúa ban ơn cho những người cha biết để tâm và thời giờ với con cái nhiều hơn, bằng hành động yêu thương và nhân từ, để kiên nhẫn lắng nghe, hướng dẫn, tôn trọng và chấp nhận những sự khác biệt của nhau. Cầu xin Chúa ban cho những người cha không vô tình ích kỷ chỉ lo điều riêng tư của mình mà để lãng phí thời gian quý báu khi con cái còn trong vòng tay của mình.

Thời gian trôi qua không bao giờ lấy lại được, nên hãy yêu con cái mình, cho chúng thời giờ bằng hết cả con tim để một ngày mai không hối tiếc, phải buộc miệng nói lên hai chữ “**Phải chi?**”.

Minh & Phụng

Liên gia Thánh Tâm

Thăng Tiến Hôn Nhân Gia Đình

Hôn nhân chính là dấu niêm phong của một tình bằng hữu không thể nào bị bẻ gãy. Những ai cùng nên một với nhau trong thân xác, thì cùng tạo ra một tâm hồn, và họ sẽ cùng trở nên thánh thiện hơn qua chính tình yêu thương dành cho nhau.

(Thánh Gregory Thành Nazianzus).